

61975J0130

HOTĂRÂREA CURȚII (PRIMA CAMERĂ)
DIN 27 OCTOMBRIE 1976¹

Vivien Prais
împotriva Consiliului Comunităților Europene

Cauza 130/75

În cauza 130/75,

VIVIEN PRAIS, cu domiciliul în London NW3, 83 West Heath Road, reprezentată de domnul Francis Jacobs, barrister în Middle Temple, London, cu domiciliul ales în Luxemburg, la doamna Caroline Reid, 21, boulevard Grande- Duchesse Charlotte,

reclamantă,

împotriva

CONSILIULUI COMUNITĂȚILOR EUROPENE, reprezentat de domnul Henry Darwin, director general al Serviciului juridic al Secretariatului General al Consiliului, în calitate de agent, asistat de domnul Antonio Sacchetini, consilier juridic în același serviciu, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul domnului J. Nicolaas Van den Houten, director al Serviciului juridic al Băncii Europene de Investiții, 2 place de Metz,

pârât,

și

DAVID GRANT LAWRENCE, funcționar al Consiliului Comunităților Europene, cu reședința la Bruxelles, Résidence „Les Gaulois”, avenue des Gaulois, reprezentat de Roger O. Dalcq, avocat în Baroul din Bruxelles, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul Jacques Loesch, avocat, 2, rue Goethe,

intervenient,

având drept obiect anularea deciziei pârâtului din 29 septembrie 1975 de respingere a reclamației reclamantei din 14 iulie 1975 referitoare la refuzarea, la 5 mai 1975, cererii sale din 25 aprilie 1975 de participare la probele concursului Consiliu/LA/108 la o dată diferită de cea fixată de către pârât; anularea deciziei respective din 5 mai 1975; anularea rezultatelor concursului, în măsura în care acestea ar fi putut să fie afectate de refuzul respectiv; și cererea de acordare de daune-interese,

---

¹ Limba de procedură: engleza.

CURTEA (prima cameră),

constituită din domnii A. M. Donner, președinte de cameră, J. Mertens de Wilmars și A. O’Keeffe, judecători,

avocat general: J.-P. Warner
grefier: Domnul A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Întrucât prin acțiunea, înregistrată la grefa Curții la 23 decembrie 1975, reclamanta, de naționalitate britanică, candidată în cadrul concursului general Consiliu/LA/108, organizat în vederea recrutării unui jurist-lingvist (traducător) de limbă maternă engleză și în vederea constituirii unei liste de rezerve, solicită:

a) anularea deciziei conținute în scrisoarea din 29 septembrie 1975, a Secretariatului General al Consiliului, de respingere a reclamației reclamantei din 14 iulie 1975;

b) anularea deciziei Consiliului din 5 mai 1975, de respingere a cererii reclamantei, depusă prin scrisoarea din 25 aprilie 1975, de participare la o altă dată la probele scrise ale concursului;

c) anularea rezultatelor concursului, în măsura în care acestea ar fi putut să fie afectate de refuzul respectiv;

d) acordarea de daune-interese;

2 întrucât prin scrisoarea din 25 aprilie 1975, reclamanta a informat Consiliul că, întrucât este de religie mozaică, și întrucât vineri, 16 mai 1975 — data fixată de către pârât pentru probele scrise ale concursului în litigiu, care urmau să se deruleze simultan la Bruxelles și la Londra — fiind prima zi a sărbătorii evreiești de Shavuot (Rusalii), în timpul căreia este interzis să se călătorească și să se scrie, aceasta nu ar fi în măsură să susțină proba respectivă în ziua stabilită, și a cerut acestei instituții să-i propună o altă dată pentru proba în cauză;

3 întrucât, prin scrisoarea din 5 mai 1975, Consiliul i-a răspuns reclamantei că nu putea să-i propună o altă dată, întrucât era esențial ca toți candidații să fie examinați pe baza unor probe susținute în aceeași zi;

4 întrucât prin cererea înregistrată în registrul Curții la 7 aprilie 1976, domnul David Grant Lawrence, recrutat ca urmare a concursului în litigiu, a cerut să intervină în prezenta cauză, fapt ce a fost aprobat prin ordonanța Curții (prima cameră) din 21 mai;

5 întrucât, în cursul procedurii orale, reclamanta a renunțat la cererea de anulare a rezultatelor concursului în cauză, menținându-și în același timp cererea să nu fie suportate de ea cheltuielile de intervenție;

6 întrucât reclamanta susține, în primul rând, că respingerea cererii sale a avut drept efect împiedicarea participării sale la concurs pe motivul convingerilor sale religioase, fiind astfel încălcat articolul 27 alineatul (2) din statut, conform căruia funcționarii sunt aleși indiferent de rasă, credință sau sex;

7 întrucât reclamanta susține, mai mult, că dreptul comunitar interzice orice discriminare pe bază de religie, întrucât o astfel de discriminare este contrară drepturilor fundamentale ale omului, a căror respectare trebuie să fie asigurată de Curte;

8 întrucât reclamanta se bazează, de asemenea, pe articolul 9 alineatul (2) al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform căruia „libertatea de a-și manifesta religia sau convingerile nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru siguranța publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora”, și arată că, din momentul în care Convenția Europeană a fost ratificată de toate statele membre, drepturile cuprinse în aceasta pot fi considerate ca făcând parte din drepturile fundamentale care trebuie protejate de dreptul comunitar;

9 întrucât reclamanta susține că articolul 27 din Statutul funcționarilor trebuie interpretat în sensul că pârâțul trebuie să fixeze data concursurilor de recrutare pe care le organizează astfel încât orice candidat să poată participa la probe în condiții care nu afectează convingerile sale religioase;

întrucât, de altfel, dreptul la libertate religioasă, garantat prin Convenția Europeană, impune, conform acesteia, soluția menționată;

10 întrucât pârâțul nu contestă faptul că funcționarii trebuie să fie aleși indiferent de rasă, de credință sau de sex, conform articolului 27 din statut, și nici nu încearcă să convingă că dreptul la libertate religioasă, astfel cum este înscris în Convenția Europeană, nu face parte din drepturile fundamentale recunoscute de dreptul comunitar, afirmând totodată că nici statutul, nici convenția nu trebuie înțelese în sensul că acestea atribuie reclamantei drepturile pe care aceasta le pretinde;

11 întrucât pârâțul susține că obligația în cauză l-ar constrânge să instituie o organizare administrativă complexă, în timp ce articolul 27 nu-și limitează sfera de aplicare la nicio credință anumită și, prin urmare, este necesar să se cunoască practicile tuturor religiilor practicate în statele membre ale Comunității, pentru a se evita ca un concurs să aibă loc la o dată sau într-un moment care să fie incompatibil cu prescripțiile uneia din aceste religii care împiedică astfel candidații care îl practică de la a participa la probe;

12 întrucât Statutul funcționarilor prevede ca, atunci când se ocupă un post liber și când s-a decis ocuparea acestuia prin alt mijloc decât prin promovare sau prin transfer, selecția candidatului să se facă, în general, prin concurs pe bază de calificări, probe sau atât pe bază de calificări, cât și de probe;

13 întrucât, atunci când concursul are loc pe bază de probe, principiul egalității impune ca probele să se desfășoare în aceleași condiții pentru toți candidații și în cazul probelor scrise, necesitatea practică de a compara lucrările candidaților impune ca aceste probe să fie aceleași pentru toți;

14 întrucât este foarte important ca data probelor scrise să fie aceeași pentru toți candidații;

15 întrucât interesul candidaților ca probele să nu fie fixate la o dată care nu le convine trebuie apreciat în raport cu această necesitate;

16 întrucât, în cazul în care un candidat informează autoritatea investită cu competențe de numire că motive de ordin religios îl împiedică să se prezinte la probe la anumite date, aceasta trebuie să țină seama de acest lucru și să se străduiască să evite datele respective pentru probe;

17 întrucât, dimpotrivă, în cazul în care candidatul nu informează la timp autoritatea investită cu competențe de numire în legătură cu dificultățile sale, aceasta poate refuza să propună o altă dată, în special în cazul în care ceilalți candidați au fost deja convocați la probe;

18 întrucât este de dorit ca autoritatea investită cu competențe de numire să se informeze, în general, în legătură cu datele care pot fi nepotrivite din motive de ordin religios, și să încerce să evite stabilirea probelor în acele date, nu se poate considera că Statutul funcționarului sau drepturile fundamentale deja menționate obligă autoritatea investită cu competențe de numire să evite un conflict cu o cerință religioasă de a cărei existență aceasta nu știa;

19 întrucât dacă pârâtul este obligat să ia toate măsurile rezonabile, pentru a evita organizarea probelor la o dată la care convingerile religioase ale unui candidat îl împiedică pe acesta să se prezinte, din momentul în care a fost informat la timp cu privire la acest obstacol de ordin confesional, se poate spune că în această speță pârâtul nu a fost informat, înainte ca data probelor să fie fixată, despre faptul că reclamanta era împiedicată să se prezinte la anumite date și, prin urmare, era îndreptățit să refuze propunerea unei alte date, atunci când ceilalți candidați fuseseră deja convocați;

20 întrucât, pentru aceste motive, cererea reclamantei trebuie respinsă;

Cu privire la cheltuielile de judecată

21 Întrucât, în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată;

22 întrucât reclamanta a căzut în pretenții;

23 întrucât, în conformitate cu articolul 70 din Regulamentul de procedură, cheltuielile efectuate de instituții în acțiunile menționate la articolul 95 alineatul (2) din regulament rămân, cu toate acestea, în sarcina acestora;

24 întrucât, în ceea ce privește cheltuielile suportate de intervenient, acesta avea un drept legitim să intervină, pentru a-și proteja numirea ca urmare a concursului în litigiu și, prin urmare, nu este necesar ca, după ce a avut câștig de cauză în intervenția sa, să fie obligat să-și suporte propriile cheltuieli;

25 întrucât reclamanta va suporta cheltuielile de judecată ale intervenientului;

pentru aceste motive,

CURTEA (prima cameră),

hotărăște:

1. Respinge acțiunea;

2) Obligă reclamanta și pârâtul la plata propriilor cheltuieli de judecată;

3) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată ale intervenientului.

Donner

Mertens de Wilmars

O'Keefe

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, la 27 octombrie 1976.

Grefier

A. Van Houtte

președintele primei camere

A. M. Donner